

[Øllgaard.]

demokratiske Ordfører. Jeg kunde tænke mig, at der blev gjort Udvej for at faa taget de Pæle og Faskiner, der er nedsat i en Strækning af mange, mange Kilometer af disse Tankgrave, op snarest muligt og faa dem lagt til Tørring. Der er Mængder af Brænde i disse Faskiner, det er dér, vore Plantager for en stor Del ligger, og dette Brænde vilde der være god Anvendelse for netop nu til Vinter. Ved dette Arbejdes Udførelse tror jeg det vil være klogt af Staten at knytte en intim Arbejdsforbindelse mellem Beskæftigelsescentralen, som det jo nok er naturligt bliver den egentlige Hovedleder, og de stedlige Myndigheder. Hermed tænker jeg dels paa Tremandsudvalgene i Landkommunerne, dels paa Amterne. Der ved tror jeg der kunde tages alle de praktiske Hensyn, som bør tages. Det kunde jo ogsaa tænkes, at disse Tremandsudvalg, i visse Tilfælde maaske deres Funktionærer, kunde være som en Slags daarlig Samvittighed og hjælpe til, at der ikke opstaar alt for store Urimeligheder og voldes Irritation, naar disse Arbejder skal udføres. Statsmagten er heller ikke interesseret i andet end, at det gaar saa godt og gnidningsløst som muligt, og at alt bliver praktisk og fornuftigt udført.

I § 1, 3die Stykke, staar der, at naar det er Dræningsledninger og Afvandingssystemer, der er overskaaret og ødelagt, kan Arbejds- og Socialministeren i Samraad med vedkommende Fagminister træffe nærmere Bestemmelse om, hvorvidt og i hvilket Omfang den Skade skal søges genoprettet. Jeg havde ikke noget imod, om der stod „skal“ i Stedet for „kan“, for det er dog en given Ting, at dette bør bringes i Orden.

Naar saa Spørgsmaalet er, hvem der skal udføre dette Arbejde, er det Mening at udbyde Arbejdet i Licitation, og det bliver altsaa Entreprenører, der skal paatage sig det. Nu er der en hel Del Smaaentreprenører — vi kalder dem Dræningsmestre eller noget i den Retning —, der ikke har været interesseret i at arbejde for Tyskerne. Jeg tror, at man skulde tage et særligt Hensyn til dem, naar denne Historie nu skal løbe af Stabelen. Det vilde være rigtigt, om man gav disse Smaaentreprenører, som ofte er meget dygtige og stræbsomme Folk, en Chance for at tjene noget nu. De ønskede ikke at være med, da de store Penge blev tjent under Tyskerne. I det hele taget kan man kun være enig med Arbejds- og Socialministeren i hans Udtalelse om, at det, naar vi skal i Gang med Sløjfningen, ikke bliver dem — jeg antager, at det gælder

baade Entreprenører og Arbejdere —, der har været ivrige for at arbejde for Tyskerne, som nu kommer i Betragtning, naar disse Arbejder skal udføres. Det vilde volde vældig Irritation i Befolkningen, hvis de samme Folk, som var ivrige efter at hjælpe Tyskerne med at ødelægge Landet, nu ogsaa skal have Chancen for at tjene Penge ved Genoprettelsen.

Et Spørgsmaal, som man vist ogsaa kommer til at overveje en lille Smule, er, om Arbejdet ikke visse Steder kunde udføres med Maskinkraft. Jeg ved ikke, hvordan den højtærede Minister ser paa det. Man kan godt sige, at det kolliderer med den Betragtning, at det skal være en Lov til Afhjælpning af Arbejdsløshed, men hvis vi her i Landet skal arbejde os fremad økonomisk, kan det formentlig dog kun ske ved, at man beskæftiger Befolkningen med noget, som er nyttigt, og som der virkelig kommer Frugter ud af; og for saa vidt man kan faa Befolkningen beskæftiget ved den Slags, vil jeg mene, at det vil være fornuftigt at bruge mekaniske Hjælpe midler ved Sløjfningen af den Slags Ting, det her drejer sig om. Man gør sig vist ingen rigtig Forestilling om, hvor store Jordmængder der er gravet op af disse Tankgrave, hvilket kolossalt Arbejde det har været at lave dem, og hvilket kolossalt Arbejde det ogsaa vil være at sløjfe dem. Heller ikke paa det Omraade skal man være for stiv og stille sig paa det Standpunkt, at Arbejdet i alle Tilfælde skal udføres med Skovl og Haandkraft.

Der bliver ogsaa et Spørgsmaal med Hensyn til Indkvarteringen af Arbejdere, som skal i Gang med dette her. De Barakker, der nu er talt saa meget om, og som hører ind under denne Lov, kunde dog formentlig bringes i Anvendelse ved den Indkvartering, som visse Steder sikkert er nødvendig. Jeg tror, at man skal undgaa privat Indkvartering hos de Mennesker, som dels havde tysk Indkvartering, dels ogsaa var stærkt belastede med Indkvartering af de danske Arbejdere, der udførte disse Befæstningsanlæg. Skal de for tredje Gang have Indkvartering, tror jeg vi belaster de Mennesker lovlig haardt; derfor vil jeg henstille, at man undgaar privat Indkvartering og søger for Indkvartering af Arbejderne paa anden Maade.

Det er naturligvis rigtigt, at der er visse Steder i Landet, hvor bestaaende tyske Anlæg, baade hvad angaar Afvanding og hvad angaar Elektricitet, Telefon o. s. v., kunde indgaa i bestaaende Anlæg. Her er der stadig Brug for det praktiske Tilsnit